

ת"פ 6145/02 - מ.ב.ל חיטים ולחמים בע"מ נגד ליאור תעשיית רהייטים בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

תפ"ם 6145-02-24 ליאור תעשיית רהייטים בעמ נ' מ.ב.ל חיטים ולחמים בע"מ
תיק חיזוני:

לפני כבוד השופטת ג'אדה בסול
מבקשת/ נתבעת
נגד
משיבה/ תובעת

החלטה

בקשה לביטול פסק דין

- זוהי בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder הגנה נגד המבוקשת, ושנית בתאריך 10/3/2024.
- מדובר בתביעה לפינוי מושכר שהוגשה נגד הנتابעת, היא המבוקשת כאן, כאמור, ופסק הדין בה ניתן, כאמור, בהuder הגנה מטעמה.
- על פי פסק הדין, על המבוקשת היה לפנות את המושכר עד לתאריך 17/3/2024.
- הבקשה לביטול פסק דין הוגשה בתאריך 13/3/2024.
- לאחר הגשת הבקשה לביטול פסק דין, עטרה המבוקשת לעיכוב ביצוע פסק הדין, ועל פי החלטה מיום 13/3/2024 נקבע, בין היתר, כי עיכוב ביצוע פסק הדין מותנה בכך שהמבוקשת תקפיד בקופה בית המשפט סכום ביחסו על סך 40,000 ש"ח.
- הxdbוקשת לא קיימה את התנאי הניל לעיכוב ביצוע פסק דין, ובתאריך 15/3/2024, ניתנה ההחלטה, לאור בקשה שהxdbוקשת הגישה, ולפיה ניתנה ארכה לביצוע ההפקודה שהייתה תנאי לעיכוב ביצוע פסק דין, עד ליום 28/3/2024.
- באותה בקשה במסגרת ערלה המבוקשת לעיכוב ביצוע פסק דין, הצהירהxdbוקשת, בסעיף 8 לבקשתה כדלהלן:

"הנתבעת מתחייבת, בהתאם לתקופה הנדרשת לאורכה, היינו תוך 14 ימים, או להפקיד את הסכום הנקבע בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 13/3/2023 ולהחלוף במידה ולא עלה ביכולתה לעשות זאת, מתחייבת היא לפנות את הנכס בתום התקופה הנדרשת".

8. המבקשת לא ביצעה את הפקדה שהייתה תנאי לעיכוב ביצוע פסק הדין, גם לאחר הארכה שניתנה לה, לבקשתה, אך גם לא פינתה את המושכר, והוא ממשיכה להחזיק בו, ולנהל בו את עסקה, ללא תשלום דמי שכירות, גם לא דמי השכירות השוטפים, לתקופה שלאחר הגשת כתוב התביעה.
9. הדין בבקשת נדחה מספר פעמים, לרבות בעקבות החלפת יציגו המשפטים של הנتابעת.
10. בסופו של יום, הדין התקיים, סוף כל סוף, אטמול, 5/5/2024, המצהירים נחקרו, והצדדים سيكونו טענותיהם.
11. על פי אישור המסירה שבהתבוסס עליו ניתן פסק הדין, מבצע המסירה מסר את כתוב התביעה והזהמנה לדין לידי קטלן, אשר סירבה לחתום על אישור המסירה.
12. טיעוני המבקשת לbijוט פסק דין, "בחנו בהתאם למה שנטען בבקשת עצמה.
13. הבקשת לביטול פסק דין כוללת שתי טענות: האחת, כי הנتابעת מעולם לא קיבלה את כתוב התביעה והזהמנה לדין לידי (ומכאן טענתה לביטול פסק דין מחלוקת הצדק), כאשר בבקשת נטען (סעיף 2) כי באופן ברור ומובהק, חתימת מקבל זיויפה, ולהילופין הרישום "סירב לקבל" איננו נכון, כאשר בשל אותו זיויף, חטפה המשיבה פסק דין בהעדך הגנה, בלי שלמבקשת תינתן ההזדמנות להציג ולהביא טיעונייה בפני בית המשפט לפני יוכרע עניינה.
14. הטענה השנייה, מתייחסת לטענות ההגנה לגופו של עניין, אשר לפי המבקשת קיימת לה הגנה הרואה לבירור, ומכאן שדין פסק דין להבטל, גם משיקולים של שיקול דעת בית המשפט, ולמניעת עיוות דין.
15. לפי המבקשת, בין הצדדים נחתם הסכם שכירות בשנת 2022, במסגרתו, קיבל המבקשת על עצמה לפרוע חוב של השוכר הקודם, שעמד על 98,507 ש"ח, נוסף לתשלום דמי השכירות החודשיים שהיו התchieba לשלם בגין החזקת המושכר.
16. לפי המבקשת, בעקבות אירועי 7/10, ומלחמת "חרבות ברזל" שפרצה בעקבותיהם, עסקה נפגע קשה, והוא פנתה אל המשיבה בהודעה על כך ובין הצדדים התנהל מו"מ להסדרת חוב דמי השכירות שהתחיל להצטבר.
17. לפי המבקשת, במהלך ניהול המו"מ בין הצדדים, היה ידוע, כך לגורסתה, כי אמורים להתקבל מענקים מהמדינה לכיסוי ההפסדים שלה, ושבאמצעותם היא הייתה אמורה לפרוע את חובה למשיבה.
18. לטענת המבקשת, המשיבה ניהלה אליה מו"מ בחוסר תום לב, כאשר המו"מ התנהל גם בתקופה שלאחר הגשת התביעה, כאשר המשיבה נמנעה מלהגלו לבקשת כי מתחורי הקליעים מתנהל אותו הליך משפטי, קרי תביעה הפינוי.
19. חוסר תום הלב של המשיבה בא לידי ביטוי, כך המבקשת, בכך שהיא ניהלה מולה את המו"מ, ללא גiley העובדה כי הוגש כתוב התביעה, המשיבה "משכחה את הזמן" ע"י ניהול מו"מ, זיופה אישור מסירה, ניצלה הליך משפטי לרעה, וזכתה בסעד של פינוי בחוסר ניקיון כפיים מובהק (סעיף 6 בבקשת).
20. לטענת המבקשת, לאחר שנקבעה פגישה בין הצדדים, לצורך ניהול המו"מ להסדרת החוב שנוצר, התחיל "ensus טירטור", אשר נציג המשיבה הפסיק לענות לשיחות הטלפון מטעם המבקשת, והעליה אמתלות שווה בפניה תוך

משיכת זמן , כאשר המטרה היא , כאשר מדובר בתכנון מראש, להגיע לשלב בו המשיבה תקבל פסק דין לטובתה בהעדר הגנה, והכול בחוסר תום לב מובהק.(סעיף 8-7 לבקשתה).

21. לטענת המבוקשת, רק בתאריך 7/3/2024 בשיחה טלפוןית של נציגה עם משרד ב"כ המשיבה, נודע לה לראשונה על הגשת התביעה נגדה, והופתעה מהטענה כי כתוב התביעה הומצא לידי עד ב 2024/6/2, כאשר באותו תאריך בין הצדדים התנהל מו"מ לפרעון החוב, כאשר המבוקשת תיכננה להעביר למשיבה את הכספיים שהיא תקבל מהמדינה כמענק בגין הפסדיה.

22. לשיטתה של המבוקשת, כתב התביעה נמסר לידי לראשונה בתאריך 7/3/2024, שלושה ימים לפני מתן פסק הדין נגדה בהעדר הגנה, וכי יש בנסיבות שפורטו לעיל כדי להuid על חסר תום ליבה של המבוקשת לאורך כל המו"מ וניהול ההלייר.

23. לכשנודע למבקרת על קיומה של התביעה ומתן פסק הדין נגדה, היא פעולה באופן מיידי, כך לשיטתה, ועתה בבקשתה akan לbijוט פסק הדין, ולקבלת יומה בבית המשפט.

24. עוד העלתה המבוקשת טענה נוספת ושלפיה, מדובר במושכר בהתאם לצרכיה היא, ובו ציוד ומכוונות רבות שפירוקן דורש זמן, ולא ניתן לפנות את המושכר, ככל שיוחלט כי כך יש לעשות, באופן מיידי.

25. בבקשת צורף תצהירו של מר מיכה פדייה, מנהל המבוקשת, אשר טען בתצהיריו כי הוא לא קיבל כל הזמנה לדין או כל מסמך המעיד על הגשת התביעה, ולא כל נציג אחר מטעם המבוקשת, וכי נודע לו אודות ההלייר רק לאחר קבלת פסק הדין לידי.

26. לפי תצהיר מר פדייה, נודע לו לראשונה על הגשת התביעה, לאחר קבלת שיחת טלפון ממשרד ב"כ המשיבה, אשר הודיעו על קיומה של התביעה, זאת בתאריך 7/3/2024, וכי העתק פסק הדין נשלח אליו רק בתאריך 12/3/2024.

27. עוד טען מר פדייה כי המבוקשת מעולם לא סירבה לקבל מסמכים או לחתום על אישור מסירה כלשהו, בניגוד לאמור באישור המסירה שעלה בסיסו, כאמור, ניתן פסק הדין.

28. לפי מר פדייה, אשר מודה כי המבוקשת חייבת כספים למשיבה בגין דמי שכירות, לרבות חוב העבר של השוכר הקודם שהמבקרת התcheinה לפרווע, במסגרת המו"מ בין הצדדים שהתנהל לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", הוא הציע למשיבה לשלם סך של 22,780 ש"ח על חשבון החוב, אך המשיבה דחתה את ההצעה ועמדה על תשלום הסך של 44,000 ש"ח בתוספת מע"מ.

29. מצוין כי סכום זה הוא רק חלק מחוב דמי השכירות שהמבקרת חבה למשיבה.

30. בין הצדדים התנהלו דין ודברים, והוצע לקיים פגישה במשרד ב"כ המשיבה, בהשתתפות רואה החשבון של המבוקשת, כאשר אחד המועדים שהוצעו היה לאחר הגשת התביעה, דבר המעיד, כך לשיטתו של מר פדייה, על חסר תום ליבה של המשיבה, אשר ניהלה מו"מ מול המבוקשת אך מאחורי הגב היא הגישה את התביעה.

31. בבקשת המקורית לא צורף תצהיר של גב' קטלן.

32. רק עובר לדין לפני האחרון, שהוא קבוע ליום 1/5/2024, ובדקה ה- 90 ממש, הוגשה בקשה לצירוף תצהירה של גב' קטלן.

33. נעתרתי לבקשה, על מנת שלא לkerja את המבוקשת בטיעוניה, ולאור העובדה שעל פי אישור המסירה, גב' קטלן היא זאת אשר קיבלה את הזמנה לדין מיד מבצע המסירה, והדין נדחה לאתמול, 5/5/2024, כאשר המשיבה הורשתה להגיש תצהיר נוספים של מבצע המסירה, לאור הגשת תצהירה של גב' קטלן.

34. בדיון שהתקיים לפני נחקרה גב' קטלן, מר פדייה, וכן מבצע המסירה, ומור תירוש מטעם המשיבה, והצדדים סיכמו את טענותיהם.

35. עת בא בית המשפט לבחון בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder, מטעמים של שיקול דעת בית המשפט, על המבוקש זאת להראות כי יש בפיו טענות הגנה הראיות לבירור, וכי ככל שפסק הדין לא יבוטל, ייגרם לו עיונות דין.

36. סמכות בית המשפט להורות על ביטול פסק דין שניית במעמד צד אחד, קבועה בתקנה 131 של תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (התקנות החדשות).

37. על פי הוראת התקנה הנ"ל, בית המשפט מוסמך להורות על ביטול פסק הדין, כאמור, "בתנאים שייראו לו", כאשר, כאמור, קיימות שתי עילות לביטול פסק דין שניית בהuder, האחת מחובת הצדק, והשנייה לפי שיקול דעת בית המשפט.

38. בעניין זה רואו לדוגמה - רע"א 22/172 בורנשטיין נ' ליאן (פורסם בנבו), רע"א 23/406 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו), רע"א 1059/23 חברת אחים משהור בנין ופיתוח בע"מ נ' ארלנגר בע"מ ואח' (פורסם בנבו), ועוד.

39. ביטול פסק דין מחובת הצדק נעשה במצב בו מבקש הביטול עומד בנטל להראות כי הוא לא קיבל את מסמכי בית הדין, וככל שיוכח שכך הם פניו הדברים, פסק הדין יבוטל, אף ללא כניסה לשאלת בדבר טענות ההגנה, מאחר זכות הטיעון של אותו מבקש נפגעה, עניינו הוכרע, ללא שניתנה לו ההזדמנות להעלות טענותיו, אך שמדובר בפגיעה מהותית בזכות הטיעון זכות הגישה לערכאות של אותו מבקש.

40. לעומת זאת, עת מדובר בבקשת לביטול פסק הדין לפי שיקול דעת בית המשפט, בית המשפט אמרו לבחון את הבקשה, כאשר הוא אמר לעורך איזון בין מספר שיקולים, ובهم, סיבת המחדל של אי הגשת ההגנה במועד, תוך בחינת השאלה האם עסקין במצב בו הדבר נעשה בתום לב, בשל טעות, חוסר הבנה, רשלנות, או שמא מtower זלזול בבית המשפט, והשיקול השני, שהוא בעל החשיבות היותר גבוהה, סיכוי ההגנה של הצד המבקש את ביטול פסק הדין.

41. ככל מבקש הביטול יראה קיומה של הגנה לכואורה, כדי להצדיק את ביטול פסק הדין, אף במקרים של חיוב בהוצאות.

42. בנוסף לדבר לעיל, הרוי שלבית המשפט קיים שיקול הדעת בבחינת בקשה, כאמור, הכרוך בעניין זכות הגישה לערכאות, זכות זו יש לאזן אל מול האינטרס הציבורי של יעלות הדין, וזכות הצד שכנגד להליך.(ראו רע"א 1957/12 חלה נ' כהן (פורסם בנבו)).

43. מגמת הפסיכה הייתה העדפת בירור המחלוקת בין הצדדים, על פני שיקולי היעילות, תוך הגשת הזכויות המהוות של הצדדים, לעומת מתן פרשנות דזוקנית של סדרי הדין (ראו רע"א 4740/22 איטח נ' פינרו (פורסם בبنבו).

44. בבחינת הבקשה, בית המשפט אמון לבחון את מידת הפגיעה מצד המבקש את ביטול פסק הדין, ככל שפסק הדין לא יבוטל, אל מול היעילות הדינונית, ובמיוחד כאשר לאותו מבקש קיימת הגנה הרואה להתרור בטרם תוכרע המחלוקת, אך שלא יגרם לאותו צד עיוות דין בשל כך שפסק הדין לא יבוטל.

45. האם זה המצב בעניינו?

46. בשלב שימוש טיעוני הצדדים, בתום הדיון, התברר, כי המבקשת הגישה, בעיתוי שאינו ברור לבית המשפט, אף ביום הדיון ממש, בקשה לצירוף ראייה נוספת, לאחרונה בשלב הסיכומים, ללא שעה ב"י המבקשת כל טיעון בפתח הדיון כי הוגשה בקשה כאמור, תוך העלאת טענות חדשות שזכר לא בא בבקשת לביטול פסק הדין, תוך הרחבת חזית המחלוקת, ללא רשות, בניסיון להעלות טענות הגנה חדשות, לרבות טענת קיזוז, בהתחנלות שהבאה לצערו הרב, לרשום הערה בפרוטוקול הדיון באשר להתנהלותו ללא מכובדת של ב"י המבקשת, התנהלות שאין אלא להצטער עליה, שיש בה משום ביזוי המעם של הדיון, בcontra לא רואה, והיא הייתה חסרת תכליות כלשהי.

47. מכל מקום הניסיון להוסיף טענות חדשות לבקשת המבקשת נדחה, מה גם,سلطומי, טענה מאוחרת, ככל שתהיה, של קיזוז, אין בה כדי להושע את המבקשת, בציר הזמן של התנהלות הדברים, אך אני רואה מקום להידרשו לטיעון זה, אשר אינו כולל בנימוקי בבקשת המבקשת לביטול פסק הדין, כאמור.

48. בחקירהה, גב' לבנת קטלן טענה כי היא מעולם לא קיבלת את כתוב התביעה לידי, בעוד שמבצע המשירה, מר אנטון גרווזדב, ציין בחקירה, כי זו לא הייתה הפעם הראשונה בה הוא ביצע מסירה לידי גב' קטלן, אך שבמועד ביצוע המשירה עסקין, הוא ידע למי מדובר.

49. עוד נתון חשוב שציין מר גרווזדב, הוא שבן אם מתבצעת מסירה ובין אם לאו, את התמורה עבור עבודהו הוא מקבל לפי שעה, ולא לפי ביצוע מסירה בפועל, ומכאן, אין לו כל אינטרס לציין באישור המשירה דבר שאינואמת.

50. הרושם שמר גרווזדב הותיר במהלך חקירתו היה חיובי, ולא נוצר רושם כלשהו כי מדובר במילוי שרשם דברים שאינםאמת באישור המשירה, טיעוןכה חמור שהופנה כלפיו, אך לא בסיס כלל.

51. ציינו, כי מר גרווזדב נטול כל אינטרס בתוצאת ההליך, וכל תפוקתו התמצאה ביצוע המשירה של כתוב התביעה והזהמנה לדין.

52. לעומת זאת, גב' קטלן, היה בעל עניין בהליך, כאשר מטרתיה היה השגת התוצאה הרצiosa, והוא ביטול פסק הדין.

53. יתרה מזאת, התחושה הגורפת של גב' קטלן באשר להיכורתה עם מר גרווזדב, אשר ציין כי הוא ביצע מסירות לידה בעבר, נשמעת לא אמונה.

54. גם התחושה הייתה מנהלת בעסק של המבקשת, מטילה צל כבד על האמינות שניתן לייחס לטענותיה.

55. בין הצדדים התנהל מ"מ, והיתה חלופת דוא"ל והודעות וואטסאפ, כאשר עניין הגשת הליך של פינוי ריחף מעיל למ"מ בין הצדדים, ואין לקבל את עדמת המבוקשת כי כלל לא ידועה על הגשת התביעה.

56. המבוקשת חתרה לאורך כל הדרך, לרבות במ"מ שהתנהל בין הצדדים, "להרוויח זמן", ובעת בוחנת אמינותם של נציגי המבוקשת, בין אם גב' קטלן, ובין אם מר פדידה, אין להתעלם מהעובדת שהmobokshet אינה משלמת את דמי השכירות השוטפים של המושכר, הסכם שהוא על המבוקשת להפקיד בקופת בית המשפט כתנאי לעיכוב פסק הדיון, לא הופקד, ועל אף התחייבותה של המבוקשת, כפי שצוטטה לעיל, כי ככל שהסכם לא יופקד בתום הארכאה שניתנה לה, היא תפנה את המושכר, אך היא לא עשתה כן.

57. התנהלות זו משליכה על מידת האמון שניתן למבוקשת ולמצחאים מטעמה, ומכאן, העדפת גרטתו של מר גרווזד על פני גירסתה של גב' קטלן.

58. מכאן, שאין מקום לביטול פסק הדיון מחובבת הצדק.

59. נותר לבדוק האם יש מקום לביטול פסק הדיון על פי שיקול דעת בית המשפט, ובהתחרש בדברים שציינו לעיל באשר לאופן בוחנת בקשה לביטול פסק הדיון, כאשר הגורם החשוב יותר, ובעל המשקל הכבד יותר, על אף המחדל של אי הגשת כתב ההגנה במועד, הוא טענות ההגנה.

60. עיון בבקשת לביטול פסק הדיון על נימוקיה, ותצהירו של מר פדידה, מעלים בבירור, כי המבוקשת מודה בקייםו של חוב דמי שכירות, אשר נכון להיום חובה של המבוקשת למשיבה עומד על כ 198,000 ש"ח, כאשר מאז פרוץ המלחמה עברו שבעה חודשים, דבר לא שולם על חשבו דמי השכירות, ולפי חקירת מר פדידה, אין זו הפעם הראשונה בה נוצר חוב דמי שכירות.

61. הטענה לפיה המבוקשת ניהלה מ"מ מול המשיבה לצורך הסדרת החוב, אינה טענת הגנה נגד הליך הפינוי, ואין המבוקשת רשאית להזכיר למשיבה מצב בו היא ממשיכה להחזיק במושכר, לציבור חוב של דמי שכירות, לא לשלם את חוב העבר, ואף לא את דמי השכירות השוטפים, תוך הכתבת תנאי פרעון החוב על המשיבה.

62. מכאן, גם בוחנת הבקשה לפי שיקול דעת בית המשפט, אין המבוקשת זכאית לכך שפסק הדיון שניתן נגדה יבוטל, בהעדר טענת הגנה הרואה להתרבר, ولو לכארה.

63. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחתת, ופסק הדיון שניתן נגד המבוקשת יותר על כנו.

64. בשל התנהלות המבוקשת, במהלך הדיון, וכי שצוין בקצרה לעיל, יש מקום לחייבה בהוצאות ריאליות בגין בקשה זו.

65. המבוקשת תישא בהוצאות המשיבה בגין הליך זה על סך 10,000 ש"ח אשר ישולם תוך 14 ימים מהיום המזיכירות תמציא את ההחלטה לצדים.

**ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 Mai 2024, בהעדר
הצדדים.**

עמוד 6

